

Pobieranie opłat manipulacyjnych przy odprawie warunkowej przesyłek w ruchu pocztowym normuje treść Rozdziału III.

## F.

Przy obliczaniu opłat manipulacyjnych niepełne 100 kg. wagi przyjmuje się za pełne 100 kg.

## Rozdział II.

Następujące towary są wolne przy przywozie i wywozie od opłaty manipulacyjnej:

- a) węgiel kamienny, brunatny, torfowy i drzewny, cegielki węglowe (brykiety), koks i torf;
- b) wszelkiego rodzaju żywe ptactwo i zwierzęta niepodlegające według taryfy opłacie celnej oraz przywożone z połowu na łodziach rybactwicznych ryby świeże;
- c) towary odprawiane bez cła w myśl art. 10 oraz punktów 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- d) towary wolne w przywozie od cła, a przeznaczone dla instytucji i osób wymienionych w punkcie 4 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- e) towary przewożone w ruchu granicznym;
- f) przedmioty przewożone na zasadzie umów o reewakuacji, rewindykacji, repatriacji i reparacji (odszkodowaniu);
- g) towary wywożone do Niemiec w myśl art. 268 b. Traktatu Wersalskiego z dnia 28/VI 1919 r.
- h) towary przewożone tranzytem.

## Rozdział III.

Od przesyłek pocztowych, podlegających opłacie celnej, pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 15% od sumy cła, najmniej jednak — 0,50 złotego od każdej paczki.

Przesyłki pocztowe wolne od cła, są wolne również od opłaty manipulacyjnej, z wyjątkiem przesyłek odprawianych warunkowo.

Od odprawianych warunkowo na zasadzie 12 artykułu niniejszego rozporządzenia przesyłek pocztowych, pobiera się przy przywozie z zagranicy i przy wywozie zagranicę 0,50 złotego od każdej paczki.

Paczki transportowane drogą powietrzną zalicza się do przesyłek pocztowych.

W wypadkach zwrotu zagranicę przez zarząd pocztowy oclonych przesyłek pocztowych z powodu nieodebrania ich przez adresata w ustalonym terminie, opłaty manipulacyjne oraz grzywny uiszczone przez zarząd pocztu zwraca się narówni z innymi należnościami celnymi.

## Rozdział IV.

Od przesyłek zadeklarowanych w sposób niepełny, lub nie zadeklarowanych we właściwym terminie, pobiera się, niezależnie od innych opłat manipulacyjnych, dodatkową opłatę manipulacyjną w następującej wysokości:

- a) od towarów podlegających opłacie celnej — 10 proc. od sumy cła;

- b) od towarów wolnych od cła — 2 proc. od wartości towaru.

## Rozdział V.

O ile należności celne za towary złożone w składach kolejowo-celnych lub urzędowych nie zostały uiszczone w terminach ustalonych przepisami celnymi, pobiera się za zwłokę odsetki w wysokości 0,03 proc. dziennie od przypadającej kwoty.

## Rozdział VI.

Niezależnie od cła i opłat manipulacyjnych pobiera się od towarów przyjętych na skład urzędowy opłatę składową.

Urzędy celne, posiadające własne składy urzędowe, pobierać będą opłaty składowe według osobnych przepisów.

Za pierwsze trzy dni nie pobiera się opłaty.

## Rozdział VII.

Ministerstwo Skarbu ustali, w jakich wypadkach i w jakiej wysokości uiszczać należy opłatę za wykonanie czynności poza godzinami urzędowymi lub poza obrębem miejsca urzędowego oraz za konwojowanie lub strzeżenie towarów.

§ 2. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 135, poz. 1127) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

## 448.

## Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 2 maja 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli w przedmiocie uiszczania opłat sądowych w znaczkach sądowych.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty sądowe (przepisy tymczasowe o kosztach sądowych Dzien. Urzędowy Departamentu Sprawiedliwości 1917 r. № 1, poz. 7, wraz ze wszystkimi późniejszymi zmianami) za wyjątkiem wskazanych w § 2 uiszcza się w gotówce lub w znaczkach sądowych. Opłaty sądowe, w sądach pokoju uiszcza się znaczkami sądowymi lub gotówką bez ograniczenia sumy. W postępowaniu przed sądami Naj-

wyższym, apelacyjnymi i okręgowymi opłaty poniżej 50 złotych można uiszczać gotówką lub znaczkami sądowymi. Opłaty powyżej 50 złotych do 200 złotych uiszcza się w kasach tychże sądów tylko w gotówce, opłaty ponad sumę 200 zł. winny być uiszczane gotówką wyłącznie do kas skarbowych.

§ 2. Opłaty w postępowaniu hipotecznym, opłaty stosunkowe w postępowaniu upadłościowym, opłaty w sprawach karnych (art. 35 do 42, 56, 57, 60 do 69 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, z wyjątkiem wypadków wskazanych w art. 40 i 67<sup>1</sup>), opłaty w postępowaniu rejestracyjnym, kaucje kasacyjne, grzywny, opłaty za świadectwa do bronięcia spraw cudzych oraz koszty postępowania w sprawie (art. 22 do 29 przep. tym. o kosztach sąd.)—będą uiszczane wyłącznie w gotówce.

§ 3. Minister Sprawiedliwości każdorazowo ogłosi w Monitorze kategorie znaczków sądowych puszczonej w obieg.

§ 4. Sprzedaży znaczków sądowych dokonywują sądowe kasy poborowe, sekretarze sądów oraz komornicy i pisarze hipoteczni.

§ 5. Niezużyte przez interesantów znaczki sądowe nie mogą być przyjmowane z powrotem.

§ 6. Znaczki sądowe nakleja się jedno obok drugich lub jedno pod drugimi, o ile pozwala na to miejsce, bez odstępów na pierwszej stronie podania, pisma, względnie załącznika.

Znaczki sądowe dla uiszczenia opłaty kancelaryjnej nakleja się w aktach sprawy na oryginałach dokumentów, decyzji i t. p. pozostających w aktach, na wydawanych zaś stronom dokumentach należy zrobić wzmiankę o wysokości uiszczonej opłaty.

Jeżeli w myśl obowiązujących przepisów wolno pewnego rodzaju wnioski i prośby składać ustnie do protokołu, odpowiednio znaczki sądowe, dostarczone przez stronę, należy nakleić na odnośnym protokole.

§ 7. Naklejone znaczki sądowe należy skasować (unieważnić) bądź przez dziurkowanie, bądź przez

przekreślenie znaczków na krzyż atramentem tak, ażeby konice kresek przechodziły na papier, bądź przez odcisnięcie pieczęci sądowej w ten sposób, aby pieczęć zakrywała większą część pojedynczych znaczków i zachodziła z góry i z boku na otaczający je papier, prócz tego we wszystkich wypadkach należy zaznaczyć na znaczkach datę ich skasowania oraz obok nich sumę skasowanych znaczków za podpisem osoby je kasującej.

§ 8. Znaczki sądowe kasują w Sądzie Najwyższym, sądach apelacyjnych i okręgowych sekretarze, w sądach pokoju — sędziowie, a w urzędach sądowych — komornicy i pisarze hipoteczni.

§ 9. O ile służy stronie prawo żądania zwrotu uiszczonej opłaty sądowej w całości lub części, winien sąd wydać odpowiednią decyzję i odpis jej przesłać prezesowi sądu w celu asygnowania podlegającej zwrotowi sumy stosownie do § 49 i nast. przepisów rachunkowo-kasowych (Monitor Polski № 285 z r. 1921).

O wydaniu asygnacji, zarządzającej zwrot opłaty sądowej w całości lub części, należy odnotować na pokwitowaniu z przyjętej opłaty, lub obok naklejonych znaczków sądowych, którymi była uiszczona opłata, z wymienieniem kwoty ulegającej zwrotowi.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych: Lubelskiego, Warszawskiego i Wileńskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tymże dniem tracą moc: 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 406), 2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 658), 3) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 793).

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Prezes Najwyższej Izby Kontroli: *Jan Żarnowski*